

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

1 червня 2016 року
Київ

м.

Судові палати у цивільних та господарських справах
Верховного Суду України в складі:

головуючого	Яреми А.Г.,		
суддів:	Барбари В.П.,	Берднік І.С.,	Гуменюка В.І.,
	Ємця А.А.,	Жайворонок Т.Є.,	Колесника П.І.,
	Лященко Н.П.	Охрімчук Л.І.,	Потильчака О.І.,
	Романюка Я.М.,	Сімоненко В.М.,	Шицького І.Б.,

розглянувши в судовому засіданні *справу за позовом ОСОБА_1 до приватного підприємства «Нива-В.Ш.», Автозаводського відділу державної виконавчої служби Кременчуцького міського управління юстиції, публічного акціонерного товариства «БМ Банк», ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, треті особи: комунальне підприємство «Кременчуцьке міське бюро технічної інвентаризації», Кременчуцьке міське управління юстиції, про визнання недійсними прилюдних торгів та їх результатів; за позовом публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до приватного підприємства «Нива-В.Ш.», Автозаводського відділу державної виконавчої служби Кременчуцького міського управління юстиції, ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_1, ОСОБА_3, ОСОБА_5, ОСОБА_6 про визнання незаконними прилюдних торгів та недійсними їх результатів* за заявою ОСОБА_3 про перегляд ухвали колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 листопада 2015 року,

в с т а н о в и л и:

У березні 2014 року ОСОБА_1 звернувся до суду із зазначеною позовною заявою, посиляючись на те, що 11 березня 2014 року його було визнано переможцем прилюдних торгів з продажу лота № 1 – об'єкта незакінченого будівництва, а саме житлового будинку з господарськими будівлями та земельної

ділянки для обслуговування цього будинку та господарських будівель АДРЕСА_1 за ціною 1 млн грн. Результати проведення торгів викладені в протоколі філії 17 приватного підприємства «Нива-В.Ш.» (далі – ПП «Нива-В.Ш.») від 11 березня 2014 року проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна (предмета іпотеки), що належить ОСОБА_6, відповідно до якого ОСОБА_1 вказаний їх переможцем. У подальшому позивач дізнався про те, що придбаний ним лот є самочинним будівництвом, оскільки право власності на зазначене нерухоме майно було визнане за боржником ОСОБА_6 на підставі рішення суду, яке в подальшому було скасоване. Об'єкт самочинного будівництва не може бути предметом реалізації з прилюдних торгів, оскільки це майно не є об'єктом права власності.

Вважаючи, що самочинно збудований будинок без дозволу органу державної влади та (або) органу місцевого самоврядування на будівництво не міг бути предметом продажу на прилюдних торгах, чим порушено вимоги Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), Закону України від 5 червня 2003 року № 898-IV «Про іпотеку» (далі – Закон № 898-IV) та Тимчасового положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 27 жовтня 1999 року № 68/5 (далі – Тимчасове положення), ОСОБА_1 просив: визнати недійсними прилюдні торги, які проведені 11 березня 2014 року 17 філією ПП «Нива-В.Ш.» щодо реалізації об'єкта незакінченого будівництва, а саме: житлового будинку з господарськими будівлями та земельної ділянки АДРЕСА_1; визнати недійсним протокол проведення прилюдних торгів з реалізації вищезазначеного нерухомого майна (предмета іпотеки) від 11 березня 2014 року, що належить ОСОБА_6, затверджений директором 17 філії ПП «Нива-В.Ш.»; зобов'язати ПП «Нива-В.Ш.» повернути позивачу сплачений гарантійний внесок у розмірі 17 тис. 850 грн.

У квітні 2014 року публічне акціонерне товариство «БМ Банк» (далі – ПАТ «БМ Банк») звернулося до суду із зазначеною позовною заявою, посилаючись, зокрема, на те, що ліцитатор порушив порядок проведення прилюдних торгів, оскільки безпідставно відмовився фіксувати тричі запропоновану представником банку ціну лота у 800 тис. грн, про що було зазначено у протоколі проведення торгів їх учасниками. Організатор торгів порушив положення пункту 4.16 Тимчасового положення, відповідно до якого в разі відмови переможця торгів підписати протокол та достатньої кількості покупців за даним лотом торги відновлюються.

Вважаючи, що під час проведення прилюдних торгів були порушені норми Тимчасового положення та вимоги Закону № 898-IV, банк просив: визнати незаконними проведені ПП «Нива-В.Ш.» 11 березня 2014 року прилюдні торги та визнати незаконними результати цих прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна (предмета іпотеки) – житлового будинку з господарськими будівлями та

земельної ділянки для обслуговування цього будинку АДРЕСА_1; визнати недійсним та скасувати протокол НОМЕР_1 проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна (предмета іпотеки), що належить ОСОБА_1, за яким переможцем прилюдних торгів визначено ОСОБА_5; визнати недійсним та скасувати протокол НОМЕР_1 проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна (предмета іпотеки), що належить ОСОБА_6, за яким переможцем прилюдних торгів визначено ОСОБА_1; визнати недійсним та скасувати протокол НОМЕР_1 проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна (предмета іпотеки), що належить ОСОБА_6, за яким переможцем прилюдних торгів визначено ОСОБА_3; зобов'язати ПП «Нива-В.Ш.» провести прилюдні торги з продажу нерухомого майна (предмета іпотеки) відповідно до вимог законодавства.

Рішенням від 1 липня 2014 року Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області позов ОСОБА_1 задовольнив.

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області ухвалою від 22 вересня 2014 року, постановленою за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами, ухвалив рішення цього суду від 1 липня 2014 року скасувати.

Ухвалою від 11 листопада 2014 року Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області постановив об'єднати зазначені позови в одне провадження.

Цей же суд рішенням від 25 грудня 2014 року позовні вимоги ОСОБА_1 задовольнив частково, постановив: стягнути з ПП «Нива-В.Ш.» на користь ОСОБА_1 сплачений гарантійний внесок за участь у прилюдних торгах у розмірі 17 тис. 850 грн; у решті позовних вимог ОСОБА_1 відмовити; у задоволенні позову ПАТ «БМ Банк» відмовив; вирішив питання про розподіл судових витрат.

Апеляційний суд Полтавської області рішенням від 3 червня 2015 року, залишеним без змін ухвалою колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 листопада 2015 року, постановив: ухвалу Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 22 вересня 2014 року залишити без змін; рішення цього ж суду від 25 грудня 2014 року в частині відмови в задоволенні позовних вимог ОСОБА_1 про визнання недійсними прилюдних торгів та визнання недійсним протоколу проведення прилюдних торгів скасувати, ухвалити в цій частині нове рішення про задоволення позову, визнати недійсними прилюдні торги, проведені 11 березня 2014 року філією 17 ПП «Нива-В.Ш.» щодо реалізації об'єкта незакінченого будівництва – житлового будинку з господарськими будівлями та земельної ділянки для обслуговування цього будинку АДРЕСА_1; визнати недійсним протокол проведення прилюдних торгів з реалізації вищезазначеного нерухомого майна (предмета іпотеки) від 11 березня 2014 року,

що належить ОСОБА_6, затверджений директором філії 17 ПП «Нива-В.Ш.»; у решті рішення суду першої інстанції залишити без змін.

У заяві ОСОБА_3 про перегляд судових рішень порушується питання про скасування ухвали суду касаційної інстанції та направлення справи на новий розгляд до касаційного суду з передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України) підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, а саме статей 45, 56 Закону № 898-IV, пунктів 7.1, 7.2 Тимчасового положення, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

На підтвердження зазначених підстав подання заяви ОСОБА_3 посиляється на постанови Вищого господарського суду України від:

30 жовтня 2012 року (№ 26/25) у справі за скаргою публічного акціонерного товариства «Універсал Банк» (далі – ПАТ «Універсал Банк») на бездіяльність підрозділу примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Львівській області (далі – ГУЮ у Львівській області);

28 травня 2014 року (№ 914/3483/13) у справі за позовом публічного акціонерного товариства «Банк Форум» (далі – ПАТ «Банк Форум») до приватного підприємства «Спеціалізоване підприємство «Юстиція» про визнання прилюдних торгів такими, що не відбулися, визнання недійсним додатку до протоколу проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна (предмета іпотеки) та зобов'язання вчинити дії.

Так, приймаючи постанову від 30 жовтня 2012 року (№ 26/25) та залишаючи в силі постанову апеляційного суду про відхилення скарги ПАТ «Універсал Банк» на бездіяльність державної виконавчої служби, суд касаційної інстанції, застосовуючи до спірних правовідносин положення Закону № 898-IV, виходив з того, що згідно з приписами частини третьої статті 46 цього Закону лише за відсутності наступного учасника прилюдних торгів, який запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, або в разі його відмови прилюдні торги оголошуються такими, що не відбулися. Однак, наступний учасник з усіх допущених до торгів не відмовився від підписання протоколу; у строки, встановлені законодавством, перерахував кошти за придбане майно на рахунок ГУЮ у Львівській області, тому посилення скажника на бездіяльність державної виконавчої служби є безпідставною. Право банку (стягувача), передбачене частиною першою статті 49 Закону № 898-IV, на придбання предмета іпотеки за початковою ціною шляхом заліку своїх забезпечених вимог у рахунок ціни майна не виникло, оскільки прилюдні торги не

були оголошені такими, що не відбулися.

У постанові від 28 травня 2014 року (№ 914/3483/13) суд касаційної інстанції, залишаючи без змін постанову апеляційного суду про відмову в задоволенні позову та застосовуючи до спірних правовідносин положення Закону № 898-IV, керувався тим, що частиною третьою статті 46 цього Закону передбачено, що лише за відсутності наступного учасника, що запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, або у випадку його відмови, прилюдні торги оголошуються такими, що не відбулися. Таким чином, наступний учасник, що запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, оголошується переможцем прилюдних торгів незалежно від того, другий він, чи третій серед зареєстрованих учасників торгів. Отже оголошення переможцем прилюдних торгів учасника № 1, після несплати в 10-денний строк запропонованої суми переможцем торгів та відмови наступного учасника торгів від оголошення його переможцем відповідає чинному законодавству.

Натомість у справі, яка переглядається, ухвалюючи рішення про задоволення позовних вимог ОСОБА_1, апеляційний суд, з висновками якого погодився й суд касаційної інстанції, керувався тим, що до спірних правовідносин підлягає застосуванню Тимчасове положення, а не Закон № 898-IV, оскільки цей Закон застосовується лише у випадку примусового виконання рішення суду або виконавчого напису нотаріуса про звернення стягнення на предмет іпотеки. Під час проведення прилюдних торгів були порушені пункти 4.4, 4.12, 4.13, 4.16, 7.1 Тимчасового положення, а тому ці торги та протокол про їх проведення слід визнати недійсними. Апеляційний суд, з висновками якого погодився суд касаційної інстанції, залишаючи без розгляду апеляційну скаргу ОСОБА_1 в частині оскарження рішення місцевого суду про відмову в задоволенні позову ПАТ «БМ Банк», керувався тим, що жодних відомостей про надання банком ОСОБА_1 повноважень щодо представництва інтересів банку немає, як і відомостей про наявність у ОСОБА_1 передбачених законом повноважень на оскарження в апеляційному порядку судового рішення від імені банку.

Отже, існує неоднакове застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, зокрема статей 45, 56 Закону № 898-IV, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

Заслухавши суддю-доповідача, дослідивши доводи заявника, судові палати у цивільних та господарських справах Верховного Суду України вважають, що заява підлягає частковому задоволенню з огляду на таке.

Суди у справі, яка переглядається, встановили, що згідно з договором

дарування від 8 лютого 2007 року ОСОБА_6 отримав у власність об'єкт незавершеного будівництва – житловий будинок та господарські будівлі АДРЕСА_1.

Згідно з державним актом про право власності на землю від 27 квітня 2007 року ОСОБА_6 на праві власності належить земельна ділянка АДРЕСА_1.

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області рішенням від 10 вересня 2007 року задовольнив позов ОСОБА_6 до виконавчого комітету Кременчуцької міської ради про визнання права власності на самочинне будівництво, ухвалив: визнати за ОСОБА_6 право власності на самочинно збудоване нерухоме майно – житловий будинок та господарські будівлі АДРЕСА_1.

21 березня 2008 року між ОСОБА_6 та товариством з обмеженою відповідальністю «БМ Банк» (далі – ТОВ «БМ Банк»), правонаступником якого є ПАТ «БМ Банк», укладено кредитний договір, за умовами якого банк надав ОСОБА_6 в кредит кошти.

На забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором 21 березня 2008 року між ОСОБА_6 та ТОВ «БМ Банк» укладено іпотечний договір, відповідно до умов якого ОСОБА_6 передав в іпотеку банку житловий будинок з господарськими будівлями та земельну ділянку на АДРЕСА_1.

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області ухвалою від 22 липня 2011 року постановив скасувати рішення цього ж суду від 10 вересня 2007 року у зв'язку з нововиявленими обставинами.

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області ухвалою від 8 листопада 2011 року постановив залишити без розгляду позовну заяву ОСОБА_6 до виконавчого комітету Кременчуцької міської ради про визнання права власності на самочинне будівництво.

Апеляційний суд Полтавської області рішенням від 20 жовтня 2014 року задовольнив позов ОСОБА_6 до ПП «Нива-В.Ш.», Автозаводського відділу державної виконавчої служби Кременчуцького міського управління юстиції в Полтавській області (далі – Автозаводський ВДВС Кременчуцького МУЮ) про визнання прилюдних торгів та протоколу проведення прилюдних торгів недійсними.

Однак колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ

ухвалою від 13 травня 2015 року постановила скасувати рішення місцевого суду та зазначене рішення апеляційного суду, а справу направити на новий розгляд до суду першої інстанції.

На виконанні в Автозаводському ВДВС Кременчуцького МУЮ перебувало зведене виконавче провадження про стягнення з ОСОБА_6 на користь ПАТ «БМ Банк» заборгованості за виконавчими листами, виданими 30 січня 2013 року Дніпровським районним судом м. Києва та 18 квітня 2013 року Автозаводським районним судом м. Кременчука.

9 серпня 2013 року державним виконавцем складено акт опису й арешту майна боржника ОСОБА_6 – описано й арештовано будинок та земельну ділянку.

На підставі укладеного 17 лютого 2014 року договору філії 17 ПП «Нива-В.Ш.» доручено провести прилюдні торги з реалізації об'єкта незакінченого будівництва – житлового будинку з господарськими будівлями та земельної ділянки для обслуговування цього будинку АДРЕСА_1.

20 лютого 2014 року філія 17 ПП «Нива-В.Ш.» направила ОСОБА_6 письмове повідомлення про дату й місце проведення прилюдних торгів, а також опублікувала інформацію щодо проведення прилюдних торгів на веб-сайті державного підприємства «Інформаційний центр» Міністерства юстиції України й у № 8 газети «Полтавська думка».

Згідно з протоколом від 11 березня 2014 року у прилюдних торгах взяли участь шість осіб. Найбільшу ціну за виставлений на продаж лот запропонував ОСОБА_5, проте він відмовився підписувати протокол прилюдних торгів, переможцем був оголошений ОСОБА_1. Йому було запропоновано внести кошти на депозитний рахунок державної виконавчої служби у термін до 25 березня 2014 року. Оскільки ОСОБА_1 у встановлений строк кошти не вніс, 7 квітня 2014 року переможцем торгів оголошено ОСОБА_3.

Вирішуючи питання про усунення розбіжностей у застосуванні судом касаційної інстанції норми матеріального права, судові палати у цивільних та господарських справах Верховного Суду України виходять з такого.

Відповідно до статті 1 Закону № 898-IV іпотека – це вид забезпечення виконання зобов'язання нерухомим майном, що залишається у володінні і користуванні іпотекодавця, згідно з яким іпотекодержатель має право в разі невиконання боржником забезпеченого іпотекою зобов'язання одержати задоволення своїх вимог за рахунок предмета іпотеки переважно перед іншими кредиторами цього боржника у порядку, встановленому цим Законом.

За положеннями частин першої і третьої статті 33 Закону № 898-IV в разі невиконання або неналежного виконання боржником основного зобов'язання іпотекодержатель має право задовольнити свої вимоги за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки.

Право іпотекодержателя на звернення стягнення на предмет іпотеки також виникає з підстав, встановлених статтею 12 цього Закону.

Звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється на підставі рішення суду, виконавчого напису нотаріуса або згідно з договором про задоволення вимог іпотекодержателя.

За змістом статті 41 Закону № 898-IV реалізація предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду, проводиться шляхом продажу на прилюдних торгах у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої Законом України від 21 квітня 1999 року № 606-XIV «Про виконавче провадження» (далі – Закон № 606-XIV), з дотриманням вимог цього Закону.

Виконавче провадження є процесуальною формою, що гарантує примусову реалізацію рішення суду, яким підтверджені права та обов'язки суб'єктів матеріальних правовідносин цивільної справи.

Закон № 606-XIV визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку.

Главою 4 цього Закону визначається загальний порядок звернення стягнення на майно боржника. Відповідно до частини першої статті 52 цього Закону звернення стягнення на майно боржника полягає, зокрема, в його арешті, вилученні та примусовій реалізації.

Стаття 44 цього Закону передбачає черговість задоволення вимог стягувачів, згідно з якою в першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна.

Положеннями статті 54 Закону № 606-XIV визначено особливості процедури звернення стягнення на заставлене майно. Зокрема, згідно із частиною восьмою цієї статті примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється державним виконавцем з урахуванням положень Закону № 898-IV.

Отже, за змістом цієї статті підставою для застосування положень Закону № 898-IV до спірних правовідносин є звернення стягнення на предмет іпотеки, тобто його арешт, вилучення та примусова реалізація в розумінні частини першої статті 52 Закону № 606-XIV.

Таким чином, норми Закону 606-XIV допускають звернення стягнення на

предмет іпотеки в ході процедури виконавчого провадження без судового рішення про звернення стягнення на предмет іпотеки в межах процедури стягнення коштів з іпотекодавця на користь іпотекодержателя.

Якщо за судовим рішенням з відповідача стягнуто кредитну заборгованість, то суд не може змінити спосіб виконання такого судового рішення на звернення стягнення на предмет іпотеки, оскільки рішення суду про стягнення заборгованості має виконуватися за рахунок усього майна, що належить боржнику.

Відповідно до порядку примусового звернення стягнення коштів з боржника, врегульованого Законом 606-XIV, першочергово звертається стягнення на відповідні кошти боржника, рухоме майно, а за його відсутності – на об'єкти нерухомості.

Статтею 54 цього Закону передбачено, що звернення стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача-заставодержателя.

Оскільки статтею 575 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) іпотеку визначено як окремий вид застави, норми Закону 606-XIV дозволяють звернути стягнення на іпотечне майно для задоволення вимог іпотекодержателя.

Таким чином, норми Закону 606-XIV дозволяють державному виконавцю передавати на реалізацію предмет іпотеки в ході примусового виконання судових рішень про стягнення на користь іпотекодержателя заборгованості, яка випливає із забезпечених іпотекою зобов'язань, за таких умов: відсутність у боржника будь-якого іншого майна, на яке можна першочергово звернути стягнення; наявність заборгованості виключно перед іпотекодержателем; дотримання порядку реалізації майна, визначеного Законом № 898-IV.

Саме з такого розуміння зазначених норм матеріального права виходили суди, ухвалюючи судові рішення, надані заявницею на підтвердження передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 ЦПК України підстави неоднакового застосування норм матеріального права, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

З огляду на зазначене вище у справі, яка переглядається, до спірних правовідносин підлягають застосуванню положення Закону № 898-IV.

Так, статтею 45 Закону № 898-IV (у редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин), якою визначено порядок проведення прилюдних торгів, передбачено, якщо переможець прилюдних торгів відмовився від підписання протоколу, наступний учасник, що запропонував найвищу ціну, але не нижчу за початкову ціну продажу, оголошується переможцем прилюдних торгів. За його відсутності або відмови прилюдні торги оголошуються такими, що не відбулися.

(частина восьма цієї статті).

Відповідно до статті 46 цього Закону переможець прилюдних торгів протягом десяти робочих днів з дня підписання протоколу перераховує кошти за придбане на торгах майно на зазначений у протоколі банківський рахунок органу державної виконавчої служби.

Гарантійний внесок, сплачений покупцем до початку прилюдних торгів, зараховується до ціни продажу. Іншим учасникам внесена сума повертається протягом трьох робочих днів з дня закінчення прилюдних торгів. Гарантійний внесок також підлягає поверненню, якщо торги не відбулися.

Якщо покупець не внесе всієї належної до сплати суми в десятиденний строк, гарантійний внесок йому не повертається, а наступний учасник, що запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, оголошується переможцем прилюдних торгів. За його відсутності або відмови прилюдні торги оголошуються такими, що не відбулися. Гарантійний внесок не повертається також учаснику торгів, який став переможцем торгів, але відмовився підписати протокол.

За змістом зазначених норм Закону слід дійти висновку про те, що в разі якщо переможець прилюдних торгів відмовився підписати протокол, та лише за відсутності наступного учасника торгів, який запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, або у разі його відмови прилюдні торги оголошуються такими, що не відбулися.

При цьому наступний учасник прилюдних торгів у розумінні статті 45 Закону № 898-IV, який запропонував найвищу ціну, не нижчу за початкову ціну продажу, оголошується переможцем прилюдних торгів незалежно від того, другий він чи третій серед зареєстрованих учасників.

За таких обставин оголошення переможцем проведених прилюдних торгів ОСОБА_3 відповідає вимогам статей 45, 46 Закону № 898-IV, оскільки переможець торгів відмовився підписати протокол проведення прилюдних торгів, а наступний за ним учасник торгів, що запропонував найвищу ціну, не вніс у встановлений законом строк належної до сплати суми.

Ураховуючи викладене, у справі, яка переглядається, суди першої, апеляційної та касаційної інстанцій безпідставно не застосували положень Закону № 898-IV й дійшли помилкового висновку про задоволення позовних вимог ОСОБА_1, не врахувавши, що прилюдні торги були проведені відповідно до вимог статті 45 цього Закону.

Оскільки неправильне застосування судом касаційної інстанції норм матеріального права у справі, яка переглядається, призвело до неправильного вирішення справи, то відповідно до частин першої, другої статті 360⁴ ЦПК

України судові рішення судів першої, апеляційної та касаційної інстанцій у частині позовних вимог ОСОБА_1 підлягають скасуванню з ухваленням нового рішення про відмову в задоволенні позову.

Керуючись статтями 355, 360³, 360⁴ ЦПК України, судові палати у цивільних та господарських справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л и:

Заяву ОСОБА_3 про перегляд судових рішень задовольнити частково.

Рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 25 грудня 2014 року, рішення Апеляційного суду Полтавської області від 3 червня 2015 року та ухвалу колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 листопада 2015 року в частині позову ОСОБА_1 до приватного підприємства «Нива-В.Ш.», Автозаводського відділу державної виконавчої служби Кременчуцького міського управління юстиції, публічного акціонерного товариства «БМ Банк», ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, треті особи: комунальне підприємство «Кременчуцьке міське бюро технічної інвентаризації», Кременчуцьке міське управління юстиції, про визнання недійсними прилюдних торгів та їх результатів скасувати.

У задоволенні позову ОСОБА_1 до приватного підприємства «Нива-В.Ш.», Автозаводського відділу державної виконавчої служби Кременчуцького міського управління юстиції, публічного акціонерного товариства «БМ Банк», ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, треті особи: комунальне підприємство «Кременчуцьке міське бюро технічної інвентаризації», Кременчуцьке міське управління юстиції, про визнання недійсними прилюдних торгів та їх результатів відмовити в повному обсязі.

У решті рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 25 грудня 2014 року, рішення Апеляційного суду Полтавської області від 3 червня 2015 року та ухвалу колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 листопада 2015 року залишити без змін.

Постанова Верховного Суду України є остаточною і може бути оскаржена тільки на підставі, встановленій пунктом 3 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України.

А.Г. Ярема

Головуючий

Судді Верховного Суду України:

В.П. Барбара

І.С. Берднік

В.І. Гуменюк

А.А. Ємець

Т.Є. Жайворонок

П.І. Колесник

Н.П. Лященко

Л.І. Охрімчук

О.І. Потильчак

Я.М. Романюк

В.М. Сімоненко

І.Б. Шицький